

Sygnatura akt VI Ka 1150/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **20 grudnia 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Ficek

Protokolant Agata Lipke

przy udziale Ewy Szlosar

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016 r.

sprawy **D. S. syna M. i G.**

ur. (...) w G.,

oskarżonego art. 177§1 kk w zw. z art. 178§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 8 września 2016 r. sygnatura akt III K 419/16

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 1150/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 września 2016 r., wydanym na posiedzeniu w trybie art. 335 k.p.k., Sąd Rejonowy w Gliwicach uznał D. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wypełniającego znamiona występku z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i za to, na mocy wskazanych przepisów skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Następnie wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat. Dodatkowo Sąd wymierzył oskarżonemu 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł, orzekł również wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Na koniec Sąd I instancji zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 466,61 zł oraz obciążył go opłatą w kwocie 220 zł.

Apelację od tego wyroku na niekorzyść oskarżonego wniósł oskarżyciel publiczny zaskarżając wyrok w całości. Nie kwestionując poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych oraz wymiaru kary, prokurator zarzucił wyrokowi obrazę prawa procesowego, a to art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegającą na niedokonaniu prawidłowej kontroli wniosku prokuratora i wydaniu wyroku zgodnego z wnioskiem, podczas gdy wniosek nie zawierał obligatoryjnego rozstrzygnięcia w przedmiocie nawiązki na rzecz pokrzywdzonego na podstawie art. 47 § 3 k.k.

Podnosząc powyższy zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

Rację ma skarżący, że zaskarżony wyrok dotknięty jest obrazą prawa procesowego w zakresie, w jakim Sąd I instancji nieprawidłowo ocenił zgodność z prawem materialnym wniosku w trybie art. 335 § 1 k.p.k. i w konsekwencji nie orzekł o nawiązce.

Zgodnie bowiem z ustawą z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 541), która weszła w życie 18 maja 2015 r. zmieniono art. 47 § 3 k.k. w ten sposób, że wobec sprawcy wypadku, który był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, sąd jest zobowiązany orzec na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w wysokości co najmniej 10.000 zł. Czyn zarzucany oskarżonemu został popełniony w dniu 8 stycznia 2016 r., zatem po wejściu w życie wskazanej noweli. W ustalonym stanie faktycznym nie ulegało wątpliwości, że oskarżony zbiegł z miejsca zdarzenia, do czego sam się przyznał, orzeczenie nawiązki było więc obligatoryjne.

Bezspornym jest, że wniosek prokuratora o skazanie oskarżonego bez przeprowadzania rozprawy w trybie art. 335 § 1 k.p.k. nie zawierał wniosku o orzeczenie nawiązki z art. 47 § 3 k.k. ani nie zawierał porozumienia oskarżonego z pokrzywdzonym w zakresie tejże, obligatoryjnej nawiązki. Na rozprawę odwoławczą nie stawił się oskarżony, co uniemożliwiło dokonanie ustaleń co do wysokości nawiązki (pamiętać przy tym trzeba o treści art. 47 § 4 k.k.) i zmianę zaskarżonego wyroku.

W związku z powyższym zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania. Sąd I instancji zdecyduje czy zwrócić sprawę prokuratorowi (art.343 § 7 k.p.k.), czy podjąć czynności zmierzające do zmiany wniosku o wydanie wyroku skazującego, zaakceptowanej przez oskarżonego, której nie sprzeciwi się oskarżyciel publiczny bądź pokrzywdzony.